

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4742/2558

พนักงานอัยการจังหวัดเลย โจทก์ นายทวีศักดิ์ ชิมโชติจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกับ ว. ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวให้แก่สายลับผู้ล่อซื้อ แต่ทางพิจารณาได้ความว่า จำเลยจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้แก่ ว. แล้ว ว. นำไปจำหน่ายต่อให้แก่สายลับ โดยจำเลยไม่มีส่วนรู้เห็นด้วย ดังนี้ ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณาจึงแตกต่างกับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้องในสาระสำคัญ ศาลฎีกาไม่อาจลงโทษจำเลยฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามข้อเท็จจริงที่ได้ความนั้นได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 215, 225 ทั้งไม่อาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุน ว. ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้แก่สายลับได้ด้วย แต่การที่จำเลยจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้แก่ ว. เป็นเหตุผลที่แสดงให้เห็นว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้ตามที่พิจารณาได้ความได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคท้าย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีโทษเท่ากันให้ลงโทษฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 5 ปี จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 ปี 4 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังยุติโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดโต้แย้งในชั้นนี้ว่า ในวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง นายเวชสุวรรณ มีเมทแอมเฟตามีนจำนวน 7 เม็ด น้ำหนัก 0.647 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 0.230 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้แก่สายลับในราคา 2,300 บาท โดยร้อยตำรวจโทอนุชิต ดาบตำรวจอนุวัตรและดาบตำรวจโพธิ์ กับพวกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาดีนคำ สถานีตำรวจภูธรเชียงคานและเจ้าพนักงานตำรวจกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดน 246 ร่วมกันจับกุมนายเวชสุวรรณพร้อมยึดเมทแอมเฟตามีนเป็นของกลาง หลังจากนั้นร้อยตำรวจโทอนุชิต ดาบตำรวจอนุวัตรและดาบตำรวจโพธิ์กับพวกและนายเวชสุวรรณเดินทางไปที่กระท่อมนาซึ่งอยู่ในสวนยางพารา ตรวจค้นพบธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อจำนวน 2,300 บาท

ปะปนอยู่กับธนบัตรอื่นรวม 6,960 บาท อยู่ในถุงพลาสติกใต้อู่เบาะที่นั่งรถไลนาแบบเดินตาม จึงจับกุมจำเลยและยึดธนบัตรเป็นของกลาง แล้วนำนายเวชสุวรรณและจำเลยพร้อมของกลางส่งมอบให้พันตำรวจโทประวัติ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรนาดีนดำเนินคดี ต่อมาพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องกล่าวหานายเวชสุวรรณและจำเลยในความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนต่อศาลชั้นต้น นายเวชสุวรรณให้การรับสารภาพ ส่วนจำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาลงโทษนายเวชสุวรรณและมีคำสั่งให้แยกฟ้องจำเลยใหม่เป็นคดีนี้ มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยร่วมกับนายเวชสุวรรณกระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีร้อยตำรวจโทอนุชิต ดาบตำรวจอนุวัตรและดาบตำรวจโพธิ์ผู้ร่วมจับกุมเป็นพยานเบิกความว่า ขณะพยานทั้งสามคุมดูแลซื้อเมทแอมเฟตามีน เห็นสายลับมอบเงินให้นายเวชสุวรรณ แล้วนายเวชสุวรรณขับรถจักรยานยนต์ออกไป ประมาณ 5 นาที นายเวชสุวรรณขับรถจักรยานยนต์กลับมาอีกครั้งและมอบเมทแอมเฟตามีนของกลางให้สายลับ พยานทั้งสามกับพวกจึงจับกุมนายเวชสุวรรณแล้วสอบถามนายเวชสุวรรณ นายเวชสุวรรณรับว่าได้ซื้อเมทแอมเฟตามีนมาจากจำเลยที่กระต้อมนาในสวนยางพารา พยานทั้งสามให้นายเวชสุวรรณพาไปที่กระต้อมนา เมื่อไปถึงพยานทั้งสามกับพวกพบจำเลย จึงแสดงตัวขอตรวจค้นผลการตรวจค้นพบธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อจำนวน 2,300 บาท ปะปนอยู่กับธนบัตรอื่นรวม 6,960 บาท อยู่ในถุงพลาสติกใต้อู่เบาะที่นั่งรถไลนาแบบเดินตาม เห็นว่า พยานโจทก์ทั้งสามไม่เคยรู้จักจำเลยและไม่เคยรู้จักกระต้อมนาในสวนยางพารามาก่อน เหตุที่พยานโจทก์ทั้งสามเดินทางไปกระต้อมนานั้น ก็เพราะได้รับแจ้งจากนายเวชสุวรรณว่า ซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางมาจากจำเลยที่กระต้อมนา และนายเวชสุวรรณพาพยานโจทก์ทั้งสามไปที่กระต้อมนานั้น เมื่อไปถึงพยานโจทก์ทั้งสามก็พบจำเลยและสามารถตรวจยึดธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อจำนวน 2,300 บาท มาเป็นของกลางประกอบคดีได้ จำเลยเองก็เบิกความรับว่า ได้รับธนบัตรมาจากนายเวชสุวรรณจริง เพียงแต่อ้างว่า เป็นเงินที่นายเวชสุวรรณนำมาชำระหนี้เงินกู้ให้จำเลย พยานโจทก์ทั้งสามเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่ ไม่ปรากฏว่าเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน เหตุระแวงสงสัยว่าจะเบิกความปรัปรัจำเลยจึงไม่มี คำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสามจึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ แม้จำเลยมีนายเวชสุวรรณเป็นพยานเบิกความสนับสนุนว่า ได้นำธนบัตรของกลางไปชำระหนี้ให้แก่จำเลยจริง แต่ในชั้นสอบสวนจำเลยได้ให้การรับสารภาพว่า ได้จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้นายเวชสุวรรณจริง โดยพันตำรวจโทประวัติพนักงานสอบสวนเบิกความว่า เป็นผู้สอบคำให้การจำเลยตามบันทึกคำให้การ คำให้การนี้มีรายละเอียดเกี่ยวกับตัวจำเลย การกระทำความผิดของจำเลยรวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ที่มาของเมทแอมเฟตามีนของกลางที่จำเลยนำมาจำหน่ายการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นรายละเอียดที่อยู่ในความรู้เห็นของจำเลย ยากที่พันตำรวจโทประวัติพยานโจทก์จะแต่งเรื่องขึ้นเอง เชื่อว่าจำเลยให้การรับสารภาพโดยสมัครใจ คำเบิกความของนายเวชสุวรรณจึงมีลักษณะเป็นการเบิกความเพื่อช่วยเหลือจำเลยมากกว่า ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า นายเวชสุวรรณซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางจากจำเลยแล้วนำไปจำหน่ายให้แก่สายลับ โดยจำเลยไม่มีส่วนรู้เห็นด้วยเลย ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาจึงแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องในสาระสำคัญ ศาลฎีกาไม่อาจลงโทษจำเลยฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามข้อเท็จจริงที่ได้ความนั้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 215, 225 ทั้งไม่อาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนนายเวชสุวรรณฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ใน

ครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้แก่สายลับได้ด้วย อย่างไรก็ตาม การที่ จำเลยจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้นายเวชสุวรรณ เป็นเหตุผลที่แสดงให้เห็นว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลฎีกาจึงมีอำนาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้ตามที่พิจารณาได้ความได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคท้าย พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง จำคุก 4 ปี จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสาม คงจำคุก 2 ปี 8 เดือน

องค์คณะ

วงศ์พร จิระภาค · ฉัตรไชย จันทร์พรายศรี · สุภัทร์ สุทธิมนัส

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4742/2558>